

Muziek

Situering: Onderweg naar Emmaüs (*Ward Bruyninckx, Tussen gisteren en morgen*)

Als je morgen naar Emmaüs moet,
en onderweg komen er vragen in je hart en twijfels in je geest
en zinkt de moed je in de schoenen,
zie toe wie met je meegaat op je weg.

Het zal een mens zijn
die eerst vreemd voor je is.
Misschien luistert hij
en maakt veel voor je duidelijk,
zijn stem zal warm zijn en vol begrip,
zijn hand vast en zacht.

En wanneer je hem bij je uitnodigt om binnen te komen
- het zal bij valavond zijn -,
zie toe als hij het brood met je breekt.

Het kan de Heer zijn,
heel duidelijk,
en daarna maar weer gewoon de mens die de weg met je gaat...

Stilte

Inleiding

Kort na de wonderlijke gebeurtenissen op Pasen
trokken ze met z'n tweeën naar Emmaüs,
ontmoedigd en vol onbeantwoorde vragen.
Eerst herkenden ze de vreemde man niet die bij hen kwam lopen,
ook niet toen Hij hun uitgebreid uitlegde
waarom het allemaal zo gelopen was.
Maar wat Hij zei
vervulde hen wel met hoop .
Pas 's avonds, toen ze samen het brood braken,
gingen hun ogen open
en herkenden ze in hun tochtgenoot de verrezen Christus.

Laten we vanavond het wondermooie verslag
van die tocht naar Emmaüs herlezen.
We zullen het onderbreken
met enkele overwegingen en gebeden,
en zo ontdekken dat de weg naar Emmaüs
ook de tocht is die elk van ons gaat.

Korte stilte

Evangelie 1 (overgenomen uit een viering van OKRA)

Ze waren weggevlucht uit de stad en trokken naar Emmaüs, kilometers verder.
Ze konden er niet meer tegen, al die herinneringen, al die dromen...

Vorbij was het, over, voorgoed, dood is dood!
In Jeruzalem ging alles gewoon door, net alsof er niets gebeurd was.
Sommigen herkenden hen als zijn leerlingen
en natuurlijk lazen ze op hun gezichten de gestorven illusies.
Maar wie durfde er iets over te zeggen?
Doen alsof je niets weet, dat is beter.

Muziek

Bezinningsmoment (uit viering "Verbondenheid wordt kracht die niet te breken is" op thomas.theo.kuleuven.be)

Zo gaan mensen ook vandaag met elkaar op weg.
Niets bijzonders, niets speciaals.
Doodgewone mensen, alledaagse gebeurtenissen:
lief en leed, geluk en ongeluk, angst en twijfel...
Doodgewone mensen die klagen en hopen,
die elkaar vertellen wat hen bezig houdt.
Die ervaringen delen en ter sprake brengen,
en ze laten bezinken tot ze helder worden op de bodem van de herinnering.
Mensen die intreden in elkaars verhaal, worden samenhorig.
Ze dragen elkaar op de weg van mens naar medemens,
van vreemd naar vriend.
Verbondenheid wordt kracht die niet te breken is.
Zo gaan mensen ook vandaag de weg van het leven.

Stilte

Evangelie 2

Plots werden ze aangesproken door een vreemdeling.
Vrij vlug had hij gemerkt hoe verslagen ze waren,
volkomen gedeprimeerd!
Voorzichtig informeerde hij naar de reden van hun bedrukte stemming...
Stomverbaasd keken ze hem aan.
Wist hij dan echt van niets?
Toen vertelden ze hem over Jezus van Nazareth.
Hoe zij gehoopt hadden dat hij de man zou zijn
die hen zou leiden en bevrijden; eindelijk iets nieuws!
Maar gisteren, zo zeiden ze, gisteren is hij vermoord,
aan het kruis geslagen: dood!
Alles voorbij, voorgoed verdwenen, weg alle dromen!
Een paar vrouwen zegden wel dat hij leeft,
maar wij, wij hebben hem toch nog niet gezien.

Muziek

Bezinningsmoment (uit viering v/d Theobaldusparochie in Overloon, NI)

Blijf bij ons, Heer, als het avond wordt,
als ons leven door donkere wolken wordt overschaduwd,
als we teleurgesteld zijn in onze verwachtingen,
als we bang zijn voor de dag van morgen.
Heer, breng dan toch licht in ons bestaan.

Blijf bij ons, Heer, als we alles somber inzien,
als we wanhopen voor de toekomst,

als we moedeloos zijn en bij de pakken neerzitten,
als we denken dat niets ons leven nog zin kan geven.
Heer, doe ons dan toch opstaan.

Blijf bij ons, Heer, als we ons onzeker voelen,
als ons geloof door twijfels wordt overmand,
als we geen antwoord vinden op onze vragen,
als niemand ons de waarheid kan vertellen.
Heer, zet ons dan toch op het goede spoor.

Stilte

Evangelie 3

De vreemdeling bleef staan en keek hen aan.
Hij nam nu zelf het woord en gaf uitgebreid tekst en uitleg:
verhalen en voorbeelden over innerlijke kracht na kruis,
over liefde en geloof over grenzen heen,
over innerlijk licht dat niemand kan doven.
Een mens en al wat hij aan hoop, geloof en liefde was
hoeft niet te verdwijnen vanwege tegenwerking en tegenslag,
vanwege mislukking en liquidatie door anderen,
vanwege zijn dood.

Muziek

Bezinningsmoment (Toon Hermans)

Zijn wij onderweg naar 'iets'
of is het maar een reis naar 'niets' ?
Leven tussen vreugd' en pijn,
zou dat werkelijk leven zijn?
Is het leven ... zomaar leven,
of een deel van 't grote plan ?
Soms kom je iets eeuwigs tegen
en héél even denk je dan:
dat het licht weer op kan stralen
uit een diepe duisternis,
en dat leven wordt geboren
uit al wat gestorven is.

Muziek

Evangelie 4

Ze waren ook na dit lange en boeiende gesprek
nog niet in de stemming voor een warm onthaal,
maar toch boden ze hem gastvrijheid aan.
In stilte maakten ze het eten klaar
en gingen aan tafel.

Muziek

Bezinningsmoment (uit viering "Verbondenheid wordt kracht die niet te breken is" op
thomas.theo.kuleuven.be)

" Blijf bij ons..." , ze willen Hem niet meer laten gaan...

Gastvrijheid is een wondere ervaring.
Uit het donker van de achterdocht
kom je in het licht van diep vertrouwen.
Uit de kilte van de eenzaamheid
waait de warmte je tegen van vriendschap en verbondenheid.

"Blijf bij ons..." is hun vraag aan de Verrezen Heer,
blijf,
laat ons niet alleen,
deel je leven,zit aan onze tafel.

Gastvrijheid is een wondere ervaring,
ontmoeting van nabijheid,
er zijn,
van delen en breken
doen wat Hij gedaan heeft,
leven naar Zijn voorbeeld.

Stilte

Evangelie 5

De gast werd gastheer, Hij nam het initiatief zoals weleer:
Hij sprak zegenende woorden uit over spijs en drank
en over het samenzijn aan tafel.
Hij nodigde hen uit om echt maal-tijd te houden:
samen het brood breken en de beker delen.

Hun ogen ontmoeten hem voor het eerst.
Ze voelden hun hart warmer worden.
De kracht van diepe ontmoeting deed in hen iets herleven.
De vele flarden van gesprek vielen samen
in één nieuw en blikverruimend vergezicht.
Ze voelden de drang om weer op te staan:
in beweging gebracht door een nieuwe energie.

Muziek

Bezinningsmoment

Een gedicht van Telix Timmermans:

“Heer blijf bij ons, de zon gaat onder”.
Wij boden dan het avondbrood
Den vreemden man, die langs de baan
Met ons was meegegaan.
En wijl Hij, 't zegenend de ogen sloot,
Gebeurde het: Zijn aangezicht
Verklaarde in een hemels licht,
Waarin Hij plotseling verdween...
Dit was het wonder.
Wij stonden weer alleen,
Doch vouwden blij onz'handen
Het was alsof Hij door ons heen verdween
En 't licht in ons is blijven branden.
Blijf zo in ons,o Heer, de zon gaat onder!

Stilte

Evangelie 6

Ze haastten zich terug naar de stad, naar de anderen.
En ook zij sloten zich nu aan bij allen die zeiden:
Hij leeft nog, zijn Geest gaat door.
Hij gaat met ons mee. Er gaat niets verloren.
Zijn erfenis leeft in ons voort,
zijn liefde duwt ons verder.
Er gaat niets verloren.

Stilte

Voorbeden (Paul Schruers, *Op weg naar Emmaüs*)

God, onze Vader,
steeds zijn wij ergens onderweg tussen Jeruzalem en Emmaüs,
tussen ontmoediging en ontmoeting.
Soms lijkt het erop dat alles ons uit de handen is geslagen.

Geef ons dan de moed
om de eerste stap te zetten naar nieuwe hoop,
het gesprek met goede vrienden aan te gaan,
onze teleurstelling wederzijds aan elkaar uit te spreken.

zingen: keervers "Christus is verrezen" (ZJ 405) (2x, eerst voorzang daarna allen)

Inspireer ons telkens ook weer door uw woord,
door het Boek van de geschiedenis der mensen
die in lijden en onmacht
iets van uw levenwekkende aanwezigheid hebben ervaren.
Spreek tot ons,
verruim onze horizon,
wijs ons tekenen van hoop
zodat ons hart weer warmte en levenskracht ervaart.

zingen: keervers "Christus is verrezen" (1x)

Wees ons nabij in de heilige tekenen,
als uw Zoon Jezus Christus het brood voor ons breekt
en wij met hem tafelgemeenschap houden.
Maak ons fijngevoelig voor zijn hoopgevende aanwezigheid.

zingen: keervers "Christus is verrezen" (1x)

En laat ons zo telkens weer
met nieuwe moed naar de Stad van de Mens gaan
en het verhaal vertellen van Jezus de Levende
die met ons door deze tijd blijft gaan.

zingen: keervers "Christus is verrezen" (1x)

Muziek

Slotgebed (Jörg Zink, *Heer, blijf bij ons*)

Bidden wij tot slot:

Blijf bij ons, Heer,
Want het wordt avond.
De dag neigt ten einde.

Blijf bij ons
En bij alle mensen.

Blijf bij ons
Op de avond van de dag,
Op de avond van ons leven,
Op de avond van de wereld.

Blijf bij ons
Met uw genade en goedheid,
Met uw woord en sacrament,
Met uw troost en uw zegen.

Blijf bij ons
Als de nacht over ons daalt,
De nacht van kommer en angst,
De nacht van twijfel en strijd,
De nacht van de bittere dood.

Blijf bij ons,
Bij allen die in U geloven, in tijd en eeuwigheid.

Stilte

Afronding

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en omdat u mee met ons de weg naar Emmaüs wou gaan.

Wilt u de teksten van dit en alle volgende Oasemomenten
achteraf via e-mail doorgestuurd krijgen,
of wilt u per mail uitgenodigd worden voor de volgende oasemomenten,
vul dan bij de kerkdeur gewoon een formuliertje in met uw mailadres.
Als u dat vorige keer al deed, hoeft dat uiteraard niet opnieuw.

Ons eerstvolgende Oasemoment vindt plaats
op woensdag 22 mei om 19 uur.
We zullen dan stilstaan bij een van de mooiste psalmen van David,
psalm 23 "De Heer is mijn herder,
het ontbreekt mij aan niets."

Goeienavond nog, en wel thuis,
en de vrede van de Heer zij met u,
en met allen die u dierbaar zijn.